

Тупмалли

Ю. Семенгер. Ўсём җулёпе

В. Җавыҗов-Анатри. Чавашләха упрар-ха, упрар!

Кукамай кәмәлө. *Кёҗён җулхи ачасем валли җырна калавсем*

Эсө ан кулян
Катъя паттәрләхө
Хавна юратнине төрөслемелли мел
Улайккана пула
Чее мулкач
Таврәнсам каялла, «Юр пөрчи!»
Кукамай кәмәлө
Тәрри шәтәк
Каҗхи калаҗу
Юлташпа вайсәрри те вайлә
Сад әстисем

Юмах ятәм, юптартәм... *Юмахсем*

Наян автан
Җулҗә
Уйах тата Упа җури
Тилёпе Чөрөп
Пакшасен калаҗавне итленө Каюран шухәшө
Җилпи
Кәтъяк ятлә кәткә җинчен виҗө юмах
Пөрремөш юмах: Кәтъяк чапа тухни
Иккөмөш юмах: Хуйаха үкнө Кәтъяк җумәр айне лексе чирлесе үкет
Виҗҗөмөш юмах: Кәтъяк хәнана мөнле кайса килни
Тилө тус пурнәҗәнчен
Тилөпе Тәмана
Тилөпе Чәх чөпти
Тилөпе Чәх
Тилөпе Автан
Тилөпе Хампур
Шипшип
Юратупа Тарават

Уй урлә җул. *Калавсем*

Җухатакана җөр җыләх
Вөҗсөр юрә е трагифарс
Җәләнәҗ
Кишөр юлашки
Җул җинче
Уй урлә җул
«Хәҗан вилес?»
Күҗса килнисем
Поль Мориа оркестрө
Төлпулу
Уйахсәр каҗ төлөнтөрмөшө
Икө күршө
Микул әстаҗә
Җөркаҗ

Халал хучё

Пёлёт җинчи сәнсем. *Миниатюрәсем*

Шурә Шупашкар юмахё. *Пьеса*

Патриция МакГер. Йәлтах җентерүҗёне юлать. *Куҗару*

КУКАМАЙ КӘМӘЛӘ

Кёҗён җулхи ачасем валли җырна калавсем

Хәвна юратнине төрөслемелли мел

Силпи темтепёр шутласа кәларма питё аста. Пёрре җапла пёчөк хёр ачан аппашё ана җәнахах та юратнине питё пёлесси килсе кайна. Мёнле төрөслемелле ку туйама? Силпи вәл җавәнпа Силпи, нимле лару-тәрура та аптраса тәмасть.

Хёр ача пахчана тухрё те карта хёррипе үсекен салтак тўми җеҗкисене пуҗтарчё. Унтан пўрте кёрсе урай тәршшөпөх җеҗкесене таткаласа пәрахса тухрё. Часах урай шурә чечекпе җапәрланчё. Унтан хёр ача җүрече умне пырса ларчё те аппашё шкултан килессе җәтәмсәррән кётме пуҗларё.

Акә, Илемпи җурт умёпе утса иртрё, часах пўрте кёрё. Силпи вара йәпәр-япәр урай варрине тәсәлса выртрё, куҗёсене хупса алиссене кәкәрё тёлне пуҗтарса тытрё. Вилнё җын җапла выртнине курна вәл, пёлет. Нумаях пулмасть кәна-ха кўршөри Анук аппана пытарчөҗ, амәшөпе пёрле кёлё вуланә җөре кёрсе тухнәччё вәл. Халё ёнтё вилнё пек пулса аппашөн юратәвне төрөслет вәл. Илемпи пўрте кёрсе тәчё. Кёчё те аләк патөнчөх шанк хытса тәчё. Мёне пёлтерет ку? Урай тулли салтак тўми чечекё, вёсем җинче Силпи йәмәкё выртать. Мён туса выртать вәл? Мёншөн куҗё хупә тата? Чөрөх-и вәл? Илемпи хәраса үкрё. Шәп пўлөмре җөре тапни те илтөнөт пулө.

– Силпи, – шиклөн сасә пачё Илемпи.

Лешё җөнмест. Шәпах.

– Силпи теп, – хальхинче хытәрах җөнчө аппашё.

Каллех шәп.

– Силпи, мён пулна сана?! – Илемпи йәмәкё патне ытканчө. – Эсё чөрөх-и?

Силпи вара, шеремет хёр ачи, кулса ярас марччө тесе җәтәмлән, сас памасәр, аран-аран асәрханса сывлать.

– Силпи, эсё вилнө-им? Ма нимён те җөнместөн? – кәшкәрса йөрсө ячё Илемпи.

Йәмәкё җәтаймасар йәл-л кулса ячё те куҗне уҗрө.

– җук-җке, вилмен, – терё ним пулман пек ләпкән кәна.

– Ну, Силпи, эсё мана хәратса вёлереттөн. Ма кун пек хәтлантән?

– Эсё мана юратнине пёлес килчө, – урайне тәрса ларчө йәмәкё.

– Вәт ухма-а-ах... Халь вара пёлтөн-и?

– Әхә. Эсё мана җәнах та юратан. Авә мёнле кәшкәрса йөрсө ятән. Мана шалккә пулчө-и? – кулкаласа ларать Силпи.

– Сана куншән пёрре патак памалла, – ятлаҗать аппашё. – Часрах урайне шәлса кай. Хәв варланә, хәвах тасат.

Аппашё ятлаҗнипе Силпи кәмәлө кәштах пусарәнчө, паллах. «Ытлашшипөх төрөслесе пәрахрәм пулмалла», – шутларё вәл, урай шәлна май.

Чее мулкач (Асатте каласа панинчен)

Көркуннеччө ун чухне. Пахчари җимёҗсене пётөмпөх пуҗтарса кёртнө ёнтө. Купәстасем кәна җат шурә та җавра пуҗёсемпе хура ана җинче «хальччен мён туса ларатпәр-ха?» тенён тёлөнсе пәхатчөҗ тавралла. Кунё уяр пекчө те, тухам-ха пахчана, җөрулми аврине

сунтарам, терём.

Ват сын ват сынах җав, аран-аран кәштәртаткаласа авәрсене купасем туса пуштартам та чәртсе ятам. Нурә авәр җунашһаһа мар, йәри-тавралла тәтәм сапалать. Вәл җунна вәхәтра тесе пахча хыҗәнчи вәрманпа киленсе тәратәп. Мән ачаран җак вәрман куҗ умәнче, анча җаплах тәләнме пәрахаймастәп унран. Ялан улһанса, вьляса тәрать вәл. Акә халә те, җурри җарална пулин те, вәрман җаплах илемлә те иләртуллә. Җапла шухәша кайса тәнә вәхәтра сисмен те эпә, тәтәм әшәнчен тенә пек манән умма мулкач сикрә тухрә! Тәләнсе те әлкәреймерём, вәл җумранах сиксе иртрә те мунча хыҗне кайса пытанчә. Вәл мана пач та асәрхамасть тейән. «Ак-ак-ак, мәне пәлтерет ку? Мулкачсем җынран та хәрами пулна. Тәнче пәтет пу-уль...» – шухашлатәп хам.

Унччен-и, кунччен-и, тахәш самантра карта леш енче сарә-хәрлә тәс куранса кайрә. Куҗсем витәрех мар та, пәрех палласа илтәм: тилә вәт ку! Халә әнтә пәтәмпех әнлантам: мулкача тилә хәваланә. Ку вара, ах, тиләрен те чеерех-җке куян тус, тилән ирхи апачә пулас килменнипе җын патәнче җәләһәҗ шырама паттәрләх җитернә.

Паллах, эпә мулкач хутне кәме шут тытрам. Аләри сенәкпе тилә еннелле хәмсара-хәмсара әна кунтан хәваларәм. Лапсәркка хуре вара җәтаймарә, вәрманалла лапәстатрә. Җакна пәхса ларакан мулкач мунча хыҗәнчен сиксе тухрә те эпә ним тума әлкәриччен пахчаран тухса та вәҗрә. Таҗталла җул тытрә, курса та юлаймарәм, иҗмасса. Шел, ахалех васкаса тухса тарчә вәл, эпә әна кишәрпе хәналасһәнчә.

ЮМАХ ЯТАМ, ЮПАРТАМ...

Юмахсем

Наян автан

Пәр мучипе кинемейән питә наян Автан пулна, тет. Вәл ирхине ирех тәрса авәтман. Хәвел җуле хәпарсан кәна җывәрса тәна. Унтан кашта җинчен вәҗсе аннә, тет те, кәкәрне каҗартса картиш варринелле утгарнә. Унта әна валли савәтпа лартса панә тула пулна. Җапла Автан кунран-кун апат җинә те пахчара е урамра уҗәлса җуренә, унтан җыварма кайнә...

Хай мучипе кинемей тарәхсах җитеҗҗә, тет. Кашни курмассеренех Автана ятлама пуҗлаҗҗә: «Кахал эсә. Нимән те тавасһән мар. Акә пусәпәр та яшка пәҗсерсе җийәпәр санран». Автан ватәсем җине пуҗне чаләштарса пәхса илчә те: «Әх, эсир капла калаҗатәр-и? Каятәп! Сире пәрахса каятәп», – тесе кәшкарчә те картишәнчен тухса утрә, тет.

Кинемей Автана хәрхенсе: «Аҗта каятән? Тавран каялла. Пәтетән вәт пирәнсәр», – тесе кәшкарать, тет, хыҗалтан. Автанә җавранса та пәхмарә, тет.

Җапла вәл вәрмана җитет. Кунтах юлташсем тупать. Пакша, Чәрәп, Мулкач хушшинче җу сисмесәрех иртет, тет. Хәл те ларать. Халә әнтә апат та җук. Сивә, выҗә, тет, Автана. «Хәл валли апат хатәрлеме туссем каларәҗ-җке мана. Мәншән итлемерём-ши?» – шухәшлать, тет, яланах ямәт апат җиме хәнәхнәскер.

Тахсан кәкәрне каҗартса җуренә Автан пуҗне усса аран-аран юр аһса утать, тет. Час-часах вәл мучипе кинемее аса илет. «Каялла таврансан кәртәҗ-ши мана? Ятласа кәларса ямәҗ-ши?» – пуҗне ватать, тет, халә Автан.

Җулҗә

Кәркуннехи хәвеллә уяр кун. Ыгти йываҗсем пекех, Вәрене те җулҗә тәкнә. Ун җинче әнтә ик-виҗә җулҗә җеҗ җакәнса тәнә. Җамракрах чухне вәл, җулҗисене тәкас мар тесе, нумай тәрашатчә. Анчах хәт мәнле җине тәрсан та сивә вәйлә җил әна пурпәрех җаратса хәварнә. Халә әнтә хура-шур сахал мар курнә йываҗ хай җулҗисине упраса хәварас тесе йәшәл та туман.

Кәҗалхи кәркунне Вәрене тата ытларах куляннә. Сәлтавә те пысак-җке. Унан сулахай енчи вәрәм турачән вәҗәнче вәштәр җилпе вьляса, хәвел җумрипе җавәнса чи илемлә җулҗә ўснә. Кәркунне җитсен вара вәл сап-сарә пулса тәнә. Вәренене унан турачә җинче пәчәк хәвел ларнаһах туйәннә. Тен, җавәнпах пит юратнә вәл әна.

Ара, юратмасәр, юнашар ўсекен шәшкә те, юман та әна кашни кунах: «Ах, Вәрене,

ытла та хёрхенмелле-ске сана. Ҷак җепёс, черченкё, пирён варманти чи-чи илемлё җулҗа мёнле җухатан ёнтё», – тенё. Вёрене хаш-ш кәна сывланә.

Ҷулҗа вара йывәҗсем мён калаҗнине илтмен. Тен, илтесшён те пулман. Вәл татәлса ўкнё җулҗасем җёре вёҗсе аннине пәхса әмсаннә. «Хәҗан эпё те җапла вёҗёп-ши?» – шутланә җулҗа. Хәйён ёмётне пурнәҗлас тесе калле-малле сулланкаланә, анчах Вёрене җёртен илекен пурлә-җуклә сёткенне җак җулҗа ўсекен турата панине пула унән туни хәрса типменнине пёлеймен-ха вал.

Пёррехинче Вёрене вәйё пётсе җитнипе тёлёрсе кәйнә. Ҷулҗа, җак саманта җёс кётнё тейён, турат җумёнчен шәппән талать те... аялалла вёҗме тытәнать. Ҷил әна җавәрса илет те җўлелле-аялалла ярәнтарма тытанать. «Ах, эпё те вёҗетёп! Мёнле телей! Мёнле ыра самант! Эпё кәйәк пек вёҗетёп!» – савәннә вәл. Кәшт вәхәт вёҗкелесен җулҗа турат җумёнчен татәлнә чухнехи пекех шәппән җёр җине ўкнё. «Мёскер ку? Мёншён вёҗместёп?» – әнланайман вәл. Унталла-кунталла пәхкалана, ун тавра пёрешкел шәпалла тёрлё җулҗа ыртать иккен. «Ҷук, җук, эпё җёрме тытанатәп капла! Манән вёҗес килет!» – кәшкәрнә җулҗа. «Мён аташатән эс, шәпәрт кәна җывәрас чух. Пирён шәпа җапла», – анасланә май сәмах хушнә әна юнашарах ыртакан юман җулҗи. «Ҷук, эпё тепре вёҗетёпех! Мана җил кәшт җёс тёксе ятәр, эпё вәй илсе җўлелле җёкленёп», – ёмётленнё вәл. Анчах вәйлә җил вёрсен те җулҗа җёкленеймен, җёр тәраҳ кәна кускаланә.

Унтан пёр вёҗём сивё җумәр җума пусланә. Ҷулҗа шәнса ёнтёркенё. Хәй сывлашра вёҗнё саманта аса илсе вәл хуйәхне пусарнә. Шәннә, ёненнё җулҗа тепре җёкленесе.

Пёр ир җумәр ләскама чарәннә. Хёвел те пәхнә. Вәйран кәйнә җулҗа әшша туйса вәраххән куҗне уснә. Вәл хәй патнелле Пысәк җынпа Пёчёк җын утса пынине курах кәйнә. Вёсен аллинче карҗинкка. Пёшкёне-пёшкёне җёр җинче тем шыранә вёсем. Сасартәк җулҗа Пысакки тепёр утам тусанах хәй унән атти айне пуласса әнланса илнё. «Пёр самант сывлашра пулассишён мён чул асап курмалла. Акә, халь кёске пурнәҗәм лапра әшёнче вёҗленё», – шухәшлана вәл. Ҷулҗа вилме хатёрленсе куҗне хупнә. «Атте, ан тапта! Пәх-ха, мёнле илемлё вёрене җулҗи», – илтнё вәл. Куҗне усан, хәй умёнче Пёчёк җын тәнине курнә. «Эпё әна киле илсе кәятәп, вазәна лартәп», – тенё Пёчёкки. Унтан пёшкённё те җулҗа җёклесе илнё. Ҷулҗа вара сасартәк вёҗерёнесрен хәраса алә җумне ләпчәннә. Вәл хәйне ача аллинче әшә та шанчәклә туйнә.

Уйәх тата Упа җури

Упа җури вәрманта аташса кәйнә. Вәл чи малтанах хәй аташнине сисмерё-ха, сәмса әйён ёнерлесех хәмла җырли җирё. Каҗ пуласпа вара килне кәйма пуҗтарәнчё. Каҗ та пулчё. Каҗхи вәрман хәрушшән курәнать. Упа җурине кёҗ-вёҗ тёмсем хушшинчен такам, питё-питё хәрушәскер, тухса ташти шәтәка сётёрсе каяссән туйәнать. Хәрушә. Шиклё. Анчах Упа җури нине пәхмасәр утрё те утрё. Ара, килте әна ашшёпе амәшё кётёҗҗё-җке. Пәшәрханаҗҗё ёнтё вёсем, шырама та тухрёҗ пулё. Упа җури, халь-халь ашшё-амәшне тёл пулас пек, утамне хәвәртлатрё. Анчах... Мён ку? Умра сарлака кўлё сарәлса ыртать иккен. Ку кўлле Упа җури нихәҗан та курман. Хәй чәнах та аташса кәйнине, килё еннелле мар, пачах ураҳ җёрелле утнине әнланса илчё вал. Ҷыран хёрне ларчё те хурланса йёрсе ячё.

– Мёншён йёретён, мёншён хурланатән, Упа җури? – илтёнчё җепёс те ләпкә сасә.

Упа җури пуҗне җёклесе пәхрё. Амәшён сасси пекех туйәнчё әна. Анчах таврара никам та җук иккен. Пёчёк чёрчун тата хытәрах хурланса йёме тытанчё.

– Ләплан, ләплан, Упа җури. Йёрсе ларнипе нимён те тәвайман, – тет каллех җав сасә.

– Кам эсё? Мён кирлё сана? – шиклён сас пачё Упа җури.

– Эпё – Уйәх. Куратән-и мана?

– Курмастәп.

– Куҗна куҗҗультен шәлса типёт те кўлле пәх. Куратән-и?

Чәнах та иккен, кўлёре Уйәх җуталса кәна ларать!

– Куратәп. Анчах эсё кунта мён тәватән? Санән тўпере пулмалла-җке, – тёлёнет Упа җури.

– Эпё унта җўреттём те ёнтё. Сасартәках эсё йёнине илтрём те, акә, шыв җине анса

лартам. Санпа каласса сана йапатас терём, – аьлантарать Уйах.

– Сук, мана никам та йапатаймасть...

– Мёнле хуйха сан? Каласа пар мана, пулашма тарашап.

– Эп... эп аташса кайрам, – сасси четренсе тухре Упа сури.

– Э-э-эй, куншан ан та кулян. Эп сана пулашма пултаратап, – саванса кулче Уйах. –

Атя, тар та ман хысчан ут.

Утрес вара сапла иккен: Уйах тата Упа сури. Уйахе султе сул сутатса пырать, Упа сурийе сукмакпа таплаттарса пырать.

Нумай утрес-и, сахал-и, эфир ана пелместпер, анчах вёсем Упа сури пуранакан сурт умне ситсе те тачес.

– Тавтапус сана, Уйах. Атя, пирен пата керсе тух, – ханана ченче саванна Упа сури.

– Тавах, керсе тамастап. Эп васкатап.

– Сыварма васкатын-и? – хайен пит сыварас килнипе сапла ыитре пулинех Упа сури.

– Сук, сыварма мар. Качхи варманта сан пек инкеке лекне чер чунсене пулашма васкатап, – тере те Уйах, пелет тарых хаварт шуса кайре.

Упа сури ана куранми пуличченех ала сулса таче.

Тилёпе Черёп

Сулла. Варманти сукмакпа Черёппе Тиле пырассе. Хайсем тахсанхи туссем пек пер-перин сине ашшан пахса тем синчен камаллан каласассе. Ака, сыварсах пырассе вёсем, мен синчен юмахланине илтме те пулать.

– Асархаран-и, Тиле тус, санталак паян ытармалла мар, – тет Черёп.

– Сапла-а, самах та сук енте, санталак лайах, – хуравлать Тиле.

– Пах-ха, пах, мёнле илемле чечек! Епле вал черченке! Эп халиччен кун пеккине курман, – тет сулахаялла теллесе Черёп.

– Кун пеккине эпе те курман халиччен. Чан та, пит хитре, – самах хушмасар юлмасть Тиле.

– Паян тата кайаксем те уйрамах тарашса юрлассе пек. Чан-чан концерт тейен, – саплах сут санталак илемёпе киленет Черёп.

– Сапла, кайаксем те паян уйрамах... – выса куспе чеен пахать Тиле султаше сине.

– Ах, мёнле ыра! – чатаймасар аллисене сарса парахать Черёп, асархану синчен мансах.

Сав вахатра Тиле Черёпе хап! ярса тытать те сисе ярать.

– Ват, халь мана та ыра. Чаных та, кунте паян лайах, чечекте илемле, кайаксем те еплерех шарантараесе... Эх, пуранас килет! – тет хавхаланса херле телле самламас хуре.

Тиле вал чее черчун. Унпа асарханулла пулмалла, унсаран вал та сана, сут санталакпа киленекен пер айапсар Черёпе петерне пек, петерсе хума пултарать. Эс мен каланине вал касса кайсах тимлет пек, анчах хайен пусенче пач ураш шуахсем. Саванпа та, ачасем, варманти сукмакпа Тилёпе юнашар ан утар. Варманне те печчен ан сурер.